

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Fkf.71/2024/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2024. július 3. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette miatt fk. Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint fiatalkorúak bírósága 2024. január 12. napján kelt 18.Fk.465/2022/53. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 15.200 (tizenötezerkettőszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék mint a fiatalkorúak bírósága a 2024. január 12. napján kelt 18.Fk.465/2022/53. számú ítéletével fk. Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetében. Ezért öt 1 év 6 hónap szabadságvesztésre, valamint 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fiatalkorúak fogházában határozta meg azzal, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 815.061 forint megfizetésére, a fennmaradó bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.

[2] Az ítélet ellen az ügyészség fk. Terhelt1 vádlott terhére, a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján a kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás anyagi jogszabálynak meg nem felelő mértéke miatt, hosszabb tartamú, fiatalkorúak börtönében végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása, és a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása végett jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Főügyészség a fellebbezés ügyszám3 szám alatt benyújtott írásbeli indokolásában a büntetés kiszabása körében az alábbiakat emelte ki:

[4] - indítványozta a súlyosító körülmények kiegészítését azzal, hogy a vádlottat jelen büntetőeljárás sem tartotta vissza újabb bűncselekmények elkövetésétől, ellene azóta is több büntetőeljárás indult,

[5] - az időmúlás kisebb nyomatékával értékelhető enyhítő körülményként, mert a nyomozás elhúzódását az is okozta, hogy a vádlott ellen a nyomozás során két alkalommal is elfogatóparancsot kellett kibocsátani, mert más ügyben történő letartóztatásba kerüléséig szökésben volt a gyermekotthonból, hajléktalan életmódot folytatott, rendszeresen ismeretlen helyen tartózkodott,

[6] - sértettnek okozott maradandó sérüléssel kapcsolatban nem vehető figyelembe, hogy a kialakulásához maga is hozzájárult azzal, hogy saját felelősségére, a gyógykezelése befejezését megelőzően távozott a kórházból, mert az igazságügyi orvos-szakértő a 2023. szeptember 22. napján megtartott tárgyaláson úgy nyilatkozott (6. oldal 3. bekezdés), hogy az idegsérülés - ami a sértettnek az arcdeformitást, illetve a beszédképesség romlást okozta - megtörtént, az ténykérdés, abban nincs sértetti közrehatás.

[7] Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket nem súlyuknak megfelelően értékelte, amikor a 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény miatt az 5 év középértéket meg sem közelítő tartamban határozta meg a főbüntetés és ehhez igazodóan a mellékbüntetés mértékét, mely a Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok elérésére nem alkalmas. A fiatalokú vádlottra kiszabott szabadságvesztés tartama nem jelent olyan visszatartó erőt, amely a cselekmény tárgyi súlyához igazodna, és a kiszabott rövid tartamú szabadságvesztés sem a speciális, sem a generális prevenciót nem szolgálja, ezért a súlyosító körülmények súlyára tekintettel a szabadságvesztés tartamának felemelése és a szabadságvesztés tartamához igazodó közügyektől eltltás mellékbüntetés kiszabása indokolt.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészseg ügyszám8 számú átiratában az ügyész fellebbezést fenntartotta. Kiemelte, hogy a Be. 680. § (1) bekezdés a) pontja és (3)-(5) bekezdés a) pontja szerinti tanácsösszetételben eljáró törvényszék a perrendi szabályok megtartásával, ügyfelderítési kötelezettsége teljesítése során a Be. 683. § (1) bekezdésében és (2) bekezdés a) pontjában is nevesített releváns bizonyítékokat megvizsgálta, amelyekre alapítottn rögzítette az ítéleti történeti tényállást, majd okszerűen mondta ki törvényes minősítéssel a vádlott bűnösségét a terhére rótt testi épség elleni büntettnben.

[9] A büntetiskiszabás keretében rámutatott, hogy a kiszabott büntetési tartam az elkövetéskor 16 éves 9 hónapos okú vádlottal szemben az időmúlás nyomatékára hivatkozással, eltúlzottn enyhe. A vádlottal szemben korábban jogerősen alkalmazott szankciók a Btk. 106. § (1) bekezdésében meghatározott büntetési célokat nem érték el. A vádlott jelentős tárgyi súlyú, közeli hozzátartozója sérelmére elkövetett erőszakos bűncselekményével ismét bizonyosságát adta annak, hogy nem képes normakövetésre, nem hajlandó tudomásul venni a társadalmi együttélés szabályait. Ezt erősíti az a körülmény is, hogy újabb büntetőeljárások vannak ellene folyamatban, az egyikben a legszigorúbb személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll jelenleg is. A vádlott társadalomra veszélyessége foka fiatal kora ellenére jelentős.

[10] Figyelemmel a Btk. 109. § (3) bekezdés c) pontjában előírtakra is, a vádlottal szemben a Btk. 110. § (1) bekezdés a) pontjára alapított felemelt tartamú, fiatalokúak börtönében végrehajtandó szabadságvesztés és hosszabb időtartamú közügyektől eltltás mellékbüntetés kiszabása szükséges. A bíróság további ítéleti rendelkezései – a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és a bűnügyi költség viseléséről szólóak – a törvényi előírásoknak megfelelnek.

[11] A nyilvános ülésen

[12] - a védő az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta,

[13] - a vádlott személyi körülményeire nyilatkozott, az ügy érdekében és az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta.

[14] A fellebbezés eredményre nem vezetett.

[15] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont alapján kizárólag a kiszabott büntetés mértéke miatt jelentettek be fellebbezést, ezért a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdés alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül, ezen túl a Be. 590. § (5) bekezdés alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta

[16] - a) az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén

[17] - aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vagy

[18] - ab) a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

[19] - b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

[20] - c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést,

[21] - továbbá a Be. 590. § (7) bekezdés alapján hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[22] Irányadó volt a

[23] - Be. 590. § (5a) bekezdés, mely kimondja, hogy a másodfokú bíróság az (5) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletét akkor bírálja felül, ha az ítélet megalapozatlanságának vizsgálata nélkül megállapítható, hogy a 607. § (1) bekezdésében, valamint a 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt, és a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására,

[24] - Be. 591. § (2) bekezdés a) pont is, melynek értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[25] A Be. 567. § (1) és (2) bekezdésben, a Be. 608. § (1) bekezdésben és a Be. 609. § (1) bekezdésben felsorolt eljárási szabálysértést a törvényszék nem valósított meg, a fiatalkorúak elleni büntetőeljárás szabályait is megtartotta, az ítélet hatályon kívül helyezésének és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasításának indoka nem merült fel.

[26] Az ítéltábla álláspontja szerint az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadályai nem voltak.

[27] A másodfokú bíróság fk. Terhelt1 vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat - melyek a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában írtak szerint nem a tényállás részei - pontosítja a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata és az erkölcsi bizonyítvány alapján (BH2022. 34.) akként, hogy

[28] - a vádlott legmagasabb iskolai végzettsége 10 osztály, szakképzettséggel nem rendelkezik,

[29] - az [5] bekezdésben feltüntetett ítélet jogerőre emelkedésének napja helyesen: 2021. szeptember 10.,

[30] - a [7] bekezdésben feltüntetett ítélet jogerőre emelkedésének napja helyesen: 2022. március 16.,

[31] - a [9] bekezdésben feltüntetett eljárás tárgyát képező cselekmények elkövetési ideje: 2021. november 10. napja,

[32] - a vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2023. március 16. napján kelt és 2023. április 11. napján jogerőre emelkedett ügyszám2 számú ítéletével 2021. augusztus 24. napján elkövetett lopás büntette miatt 312 óra közérdekű munkára ítélte.

[33] Fk. Terhelt1 vádlott ellen az elsőfokú ítélet [9]-[10] bekezdésében feltüntetett eljáráson kívül is több eljárás van folyamatban:

[34] - a városnév Rendőrkapitányságon ügyszám4.bü. számon indult ellene eljárás 2021. október 10. napján elkövetett lopás büntette miatt,

[35] - a városnév1 Rendőrkapitányságon ügyszám5.bü. számon indult ellene eljárás 2021. november 9. napján elkövetett lopás büntette miatt,

[36] - a városnév2 Rendőrkapitányságon ügyszám6.bü. számon indult ellene eljárás 2021. november 6. napján elkövetett rablás büntette miatt,

[37] - a városnév3 Rendőrkapitányságon ügyszám7.bü. számon indult ellene eljárás 2021. október 21-25. napja között elkövetett 3 rb. lopás büntette és 2021. november 11. napján elkövetett lopás vétsége miatt.

[38] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pont alapján irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést fk. Terhelt1 vádlott bűnösségére, a terhelt felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nincs törvényes ok.

[39] A cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogi rendelkezéseknek. A Be. 562. § (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a Be. 561. § (3) bekezdés e) pont alapján a jogi minősítés körében az indokolást a másodfokú bíróság kiegészíti azzal, hogy a szándék jellegének elemzése során az elkövetőnek a véghezvitel időpontjában fennálló tudattartalmát kell vizsgálni, amelyhez az elkövetés alanyi és tárgyi tényezőinek az értékelése szolgál alapul. A 3/2013. számú Büntető Jogegységi Határozat részletes iránymutatásában írtakra figyelemmel e körben az alábbi releváns körülmények emelendők ki:

[40] - a vádlott haragudott a sértettre, mert úgy tudta, sértő megjegyzést tett édesapjukra, illetve kegyetlenül bánt a szintén hajléktalan életmódot élő, társaságában lévő emberrel,

[41] - amikor meglátta, odament hozzá és legalább két alkalommal, nagy erővel, ököllel, a sértett fejét/arcát célozva megütötte,

[42] - a sértett a földre került, a vádlott elment a helyszínről,

[43] - a sértett más segítségével hívott segítséget,

[44] - a sértett az állkapocs, az állcsont, az orr, a csontos szemüreg többszörös törését és az arcán zúzódást, duzzanatot, felületes sebzést szenvedett el,

[45] - szövődményként a sértettnél tüdőgyulladás és légzési nehézség alakult ki, gépi lélegeztetést alkalmaztak, életveszélyes állapotba került,

[46] - a sértettnél maradandó fogyatékoság és súlyos egészségromlás is kialakult.

[47] Mindezek együttes értékelésének eredményeképpen következtetés vonható arra, hogy fk. Terhelt1 vádlott testi sérülés okozására irányuló egyenes szándékkal cselekedett. Az elkövetés időpontjában tudata átfogta az élet veszélyeztetésének, az életveszélyes sérülés előidézésének lehetőségét és ebbe belenyugodott. A bántalmazás ismertett módjára és az okozott sérülések által is tükrözött erejére figyelemmel ugyanis tisztában kellett lennie azzal, hogy a sértettnél súlyos, akár életveszélyes sérülést is okozhat, de ez iránt közömbös maradt, ezért az életveszélyes eredmény tekintetében őt eshetőleges szándék terheli. Cselekményét helyesen minősítette tehát a törvényszék életveszélyt okozó testi sértés büntetteként.

[48] A fiatalkorúak esetében a Btk. 106. § (1)-(2)-(3) bekezdés értelmében a büntetés vagy alkalmazott intézkedés célja elsősorban az, hogy a fiatalkorú helyes irányba fejlődjön és a társadalom hasznos tagjává váljon, erre tekintettel az intézkedés vagy büntetés

megválasztásakor a fiatalkorú nevelését és védelmét kell szem előtt tartani. Fiatalkorúval szemben büntetést akkor kell kiszabni, ha intézkedés alkalmazása nem célravezető. Szabadságelvonással járó intézkedést alkalmazni vagy szabadságelvonással járó büntetést kiszabni csak akkor lehet, ha az intézkedés vagy a büntetés célja más módon nem érhető el.

[49] A bíróság feladata az ítélezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is, illetve a fiatalkorú vádlottak esetében a speciális büntetéskiszabási szabályokra.

[50] A büntetés kiszabása során értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta, azok nyomatékának értékelése szorul pontosításra akként, hogy

[51] - az objektív, négy éves időmúlás enyhítő körülményként értékelendő az 56/2007. BK vélemény III/10. pont értelmében, ellenben mivel az részben a vádlottnak is felróható, mert ismeretlen helyen tartózkodása miatt a nyomozást felfüggesztették, az időmúlás értékelésére kisebb súllyal kerülhet sor,

[52] - a maradandó fogyatékoság és a súlyos egészségromlás kialakulásában a sértett a gyógykezelés önkéntes befejezése miatt a kezelések folytatásának abbahagyásával maga is közrehatott meg nem határozható mértékben, de az igazságügyi orvos-szakértő a nyomozás során (nyomozati iratok 1404-1405. oldal) és a bírósági tárgyaláson (elsőfokú iratok 37. számú jegyzőkönyv 6. oldal) is akként nyilatkozott, hogy a sértett idegsérülése - ami az arc deformitását és a beszédképesség romlását eredményezte – megtörténte tekintetben nincs sértetti közrehatás, tehát a sértetti közrehatásnak a vádlott javára értékelése is kisebb súllyal történhet meg.

[53] A cselekmény absztrakt tárgyi súlyát a büntetési tételkeret határozza meg, a vádlott terhén megállapított magatartás konkrét tárgyi súlya is kimagasló figyelemmel az elkövetési magatartás garázda jellegére és a sértett kialakult sérülésére.

[54] A fiatalkorú vádlott alanyi társadalomra veszélyessége körében el nem mellőzhető jelentőségű, hogy ellene 2021. október és november hónapokban elkövetett több rendbeli vagyon elleni, vagyon elleni erőszakos és testi épség elleni bűncselekmény miatt újabb büntetőeljárások indultak, melyek közül a rablás és testi sértés miatti eljárásban a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya alatt áll 2021. november 12. napjától.

[55] Mindezen körülmények alapján a másodfokú bíróság osztotta a törvényszék álláspontját, hogy a büntetési célok a fiatalkorú vádlottal szemben - figyelembe véve a Btk. 106. § (2)-(3) bekezdésben megfogalmazott fokozatosságot is - kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés büntetéssel érhetők el.

[56] Az elsőfokú bíróság a középértéket is helyesen határozta meg. Az 5/2023. Jogegységi határozat (Jpe.III.60.043/2022/9.) [101] és [102] bekezdésben a Kúria kifejtette, hogy a Btk. 109. § (1) bekezdés helyes értelme az, hogy az generális és speciális minimum is egyben, eltérően a felnőttkorú elkövetőktől, az egy hónapos alsó határ nem csak azokban az esetekben irányadó, ha a különös részi büntetési tétel alsó határt nem jelöl meg, hanem bármely bűncselekmény esetében. A fiatalkorúakra vonatkozó speciális büntetési tételkeret – amelynek alsó határa egy hónap, felső határa a Btk. 109. § (2) és (3) bekezdése szerint alakul – irányadó a Btk. 109. § (4) bekezdése értelmében a büntethetőség elévülése határideje számításánál, a visszaesőkre vonatkozó rendelkezések tekintetében, miként a halmazati és összbüntetés, valamint a középérték számítása során.

[57] A Btk. 109. § (1) bekezdés alapján a fiatalkorúra kiszabható szabadságvesztés legrövidebb tartama bármely bűncselekmény esetén egy hónap, a Btk. 109. § (3) bekezdés c)

pont alapján a büntetés felső határa öt év, így a középérték – szemben a Fővárosi Főügyészség által a fellebbezésben megjelölt 5 évvel – 2 év 6 hónap.

[58] Az elsőfokú bíróság helyesen választotta meg a büntetések nemét, egyetértett a másodfokú bíróság a törvényszékkal abban is, hogy a középértéknél enyhébb büntetés kiszabása indokolt, az általa kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás büntetés mértéke is megfelelő. A törvényszék a büntetés kiszabásakor a Fővárosi Főügyészség által a fellebbezés indokolásában megfogalmazott Btk. 79. §-val szemben, helyesen tartotta szem előtt a Btk. 106. § (1) bekezdésben meghatározott speciális célokat.

[59] A büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés - különösen a büntetési célok és a középérték ügyésztől eltérő megítélése miatt - nem volt alapos. A másodfokú bíróság figyelemmel volt a Be. 605. § (2) bekezdés iránymutatására is, miszerint, ha a másodfokú bíróság a tényállást nem egészítette ki, illetve nem helyesbítette, az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye.

[60] A törvényszék a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadságra bocsátásról és a bűnügyi költség viseléséről megfelelően rendelkezett.

[61] Mindezen indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét - a Be. 599. § (2) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva - a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[62] Tekintettel arra, hogy az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése nem vezetett eredményre, az ítéltábla a másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetése alól a Be. 613. § (2) bekezdés b) pont alapján mentesítette a vádlottat és megállapította, hogy azt az állam viseli.

[63] A másodfokú bíróság végzése elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2024. július 3.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
előadó bíró

dr. Szabó Ágnes Petra s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint fiataalkorúak bírósága 2024. január 12. napján kelt 18.Fk.465/2022/53. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Fkf.71/2024/8. számú végzésével 2024. július 3. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. július 3.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: